

A dokumentum legutóbbi módosítása

PRÓZA - LXIV. évfolyam, 22. szám, 2020. május 29.

Egyik nap tokáig merülök miattad az önmarcangolásba, másnap meg, vagy éppenséggel egy hónap múlva, a világ, sőt!, sőt bazmeg, a mindenség problémáin rágódom. Műanyag palackokkal rakod ki nekem a Tejutat, én meg exobolygókat fürkészek. A robotika három alaptörvénye. Hol állunk a Kardasev-skálán. Én ezekről tudni se akartam, te szerencsétlen. Ráadásul még egy kutyát is rám sóztál! Merő aggodalom és lelki-furdalás. Van neked valami fogalmad arról, mi az, hogy lépték? Hogy mi fér bele? Felórlódom a kiseded játékaidban. A folytonos kutatás, utánajárás, keresés a neten, a könyvekben, amiket megvetetsz velem, agyalás ezen meg azon. Van, hogy végre hagyom a francba - amikor hagyod, hogy hagyjam -, de aztán mindig újrakezdem, mint egy eszelős. Emlékekben turkállok, terveket szövök, amelyeket nem valósítok meg, ha mégis, akkor meg csak úgy melleleg, mert mindről mindig kiderül, hogy valamiért értelmetlen, vagy elkéstem veled, vagy egyszerűen mást hittem arról, mi lesz, ha meglesz, mert többnyire rohadtul nem lesz semmi. Csak tudnám, ki hitette el veled, hogy ez az élet!